

N. 396. Folkethingets Forhandlinger. 100de Møde. Ordentlig Samling, 1871-72.
 6273 2den Beh. af Lovf. ang. Frihed for Bygningsafg. 6274
 ikke, der kan indvendes noget Væsentligt, heller ikke fra de ærede Forslagsstilleres Side. Hvad der kan indvendes, indser jeg vel. Der kan indvendes fra den ærede Finansministers Side, at det er væsentligere gennemførligt end Udvalgets Forslag, da Indtægten ikke let lader sig kontrollere. Jeg skal derfor strar gjøre opmærksom paa mit Forslag under Nr. 6, som henlægger det til Kommunalbestyrelsen paa hvert Sted at afgive en Dom over, hvilke Familier der indenfor Kommunens Omraade har ikke over den Indtægt, og jeg nærer den Overbevisning, at Kommunalbestyrelserne i dette Forhold ville afgive paa lidelige Vidnesbyrd. (Brix: Hvis de kunne!). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds siger: hvis de kunne. Det er ikke en Indvending, der afkræfter det, her er Tale om det er ikke en Indvending, der afkræfter min Indsigelse. Imod, at man ligesom kaster Begunstigelser ud af Statskassen i Grams efter visse theoretiske Regler, som ere gennemførlige, naar man ikke egentlig naaer det, man vil naae. (Brix: Men Udførligheden!) Det ærede Medlem gjør atter Indvendinger mod Udførligheden. Vi have en Bog, gul, grøn eller blå, jeg veed ikke, hvilken Farve Omslaget er af her i Kjøbenhavn, som angiver, hvilke Familier der har den og hvilke den Indtægt; vi have nylig under Forhandlingen om Valgloven for Kjøbenhavn hørt en Fortegnelse oplæst, som vi se bekræftet ved de Dplysninger, vi have om de kommunale Forhold her, om hvor mange Tusinde Familier der har mellem 500 og 600 Rd., hvor mange der har mellem 400 og 500 Rd., og hvor mange der har under 400 Rd. Hvorledes er det udførligt for Skatteligningskommissionen ved dens Arbejder for Kommunalbestyrelsen at sætte disse Familier retfærdig i Skat, naar det ikke skulde være udførligt at tage en Liste ud af denne Ansættelse og levere den ind paa Skattekontoret (Mødfigelse af Brix). Det ærede Medlem har Lov til at protestere, og de, der mene at være satte for høit i Skat, have ogsaa Lov til

at protestere, indtil Overligningskommissionen har afgivet sit Skjøn, thi saa er Dommen endelig. (P. Nielsen: Men paa Landet?). Det ærede Medlem siger: Paa Landet. Ja, det lever man dog ikke paa taaget Almindelighed, fordi man bruger Formue og Leilighedsbestaatningen. Vil man der sætte en Mand til Skat, maa man kunne angive et bestemt Skjøn over, hvad han har at leve af, og det er selvfølgelig langt lettere paa Landet — det vil jeg dog indømme lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) — end i Kjøbenhavn. Det vilde de allerfleste Landskommuner være daarlige bevidst, hvis Kommunalbestyrelsen ikke kunde levere en saadan Liste, og jeg tror, at det kunde være meget godt, om de havde det Hverv paa sig, idet de saa ved Ansættelsen til Formue og Leilighedsstat kom til at gjøre sig Rede for, hvorledes de Bedkommende vare stillede ogsaa i Henseende til den rene Indtægt. Selvfølgelig kan der slippe En og Ander med, som maasse ikke skulde have været med, men i Almindelighed vil Rettelsen hjælpe paa dem, der have Trang til Rettelse, og hjælpe til, at de faae bedre og sundere Boliger. Rettelsen er jo nemlig ikke afspelet efter visse faste Grændser, men en stakkels, fattig Familie med 6, 7, 8 Børn, der er nødt til at have en Leilighed paa over 80 Kvadratalen, kan blive boende i sin Leilighed, naar denne kun ikke er over 200 Kvadratalen, uden at svare en Afgift, som den ikke kan bære. Den samme Tanke ligger til Grund for Forslaget under Nr. 3, hvorefter Familier, som ipekuniar Henseende omtrent ere ligesaa daarlige stillede som de Familier, der ere nævnte i Forslaget under Nr. 2, dog i alt Fald kunne faae en vis Grad af Begunstigelse for de Leiligheder, de beho, f. Ex. i Kjøbenhavn Afgiftsfrihed for indtil 80 Kvadratalen, saaledes at de virkelig kunne bevare deres sunde Bolig og ikke fristes til at rykke tilbage i Boliger, der ere for smaa efter Familiens Størelse. For Landet og Kjøbstæderne har jeg her fastholdt